

Zuerst haben die Götter Soma, Gandharva und Feuer den Weibern beige-
gewohnt, darauf wohnen ihnen die Menschen bei; deshalb trifft sie keine Schuld.

स्त्रियं च यः प्रार्थयते s. Spruch 3300.

स्त्रियो ऽन्ता मृगया पानं s. Spruch 3170.

स्त्रियो रत्नान्यथो विद्या धर्मः शौचं सुभाषितम् ।

विविधानि च शिल्पानि समादेयानि सर्वतः ॥ ३३०२ ॥

Frauen, Juwelen, eine Wissenschaft, Tugend, Redlichkeit, ein schönes
Wort und mannichfache Künste kann man von Jedermann empfangen.

स्त्रियो हि चपला नित्यं देवानामपि विश्रुतम् ।

ताश्चापि रन्तिता येषां ते नराः सुखभागिनः ॥ ३३०३ ॥

Die Weiber, selbst die der Götter, sind ja, wie man hört, stets leicht-
fertig: glücklich die Männer, die sie zu hüten vermögen.

स्त्रीणां शत्रोः कुमित्रस्य पण्यस्त्रीणां विशेषतः ।

यो भवेदेकभावेन न स जीवति मानवः ॥ ३३०४ ॥

Der Mann, der sich gegen Frauen, einen Feind, einen falschen Freund,
besonders aber der, der sich gegen Buhldirnen einfach und offen benimmt,
bleibt nicht am Leben.

स्त्रीमुद्रां कषकेतनस्य विवृतां सर्वार्थसंपत्कारिणीं

ये मूढाः प्रविक्ष्याय याति कुधियो मिथ्याफलान्वेषिणः ।

ते तेनैव निरुक्त्य निर्दयतरं नमीकृता मुण्डिताः

केचित्पञ्चशिखीकृताश्च जटिलाः कापालिकाश्चापरे ॥ ३३०५ ॥

Die Thörichten, die, das Weib, dieses offen zu Tage liegende, Alles ge-
währende Siegel des Liebesgottes nicht beachtend, in ihrer Dummheit eitlen
Früchten nachgehen, werden von diesem Gott auf das unbarmherzigste ge-
straft: er zwingt sie nackt einherzugehen, sich das Haupt zu scheeren, auch
fünf Haarbüschel und auch Flechten zu tragen und wohl auch mit Schädeln
sich zu schmücken.

स्त्रीरत्नं दुष्कुलाच्चापि s. Spruch 3031.

स्त्रीविप्रलिङ्गिबालेषु प्रकृतव्यं न कर्हिचित् ।

प्राणत्यागे ऽपि संज्ञाते विश्वस्तेषु विशेषतः ॥ ३३०६ ॥

40. fg.

3302) M. 2, 240. c. शिल्पानि चाप्यदुष्टा-
नि. Vgl. Spruch 3030. fgg.

3303) HIT. I, 111.

3304) PAÑKAT. III, 61.

3305) BHARTṚ. 1, 64 BOHL. 67 HAEB. 53 lith.

Ausg. II. PAÑKAT. IV, 36. ÇĀRṆG. PARDB. a.

Ueberall Nominative st. der Accusative; m-

कर्धत्रस्य st. कष०; जननीं, जयिनीं und प-
रमां (परमा) st. विवृतां. b. एतां ये (bei vor-
angehenden Accusativen) st. ये मूढाः; क-
लान्वेषिणः; कुधियः स्वर्गादिलोभेक्ष्या. c.
निरुक्त्य. d. केचिद्वत्पदोक्त्या.

3306) PAÑKAT. IV, 41.